

Козенята і вогонь

Тамара Коломієць

Ось мамі вже з дому рушати пора.
Лишається в хаті сама дітвора.
— Ми будем слухняні! — синок запевня.
Куди ж це найменше спішить козеня?

Воно потихеньку взяло сірники
І вогник маленький пуска між тріски:
— Ану, як у мами моєї, гори! —
І ось уже дим потягнувся догори...

Сердитий вогонь розходивсь, гоготить!
Сестричка з найменшим сховались умить.
А брат не злякався:—Нуль-один подзвоню!
Врятують пожежники нас від вогню!

— Ало! Загорілася хата в Кози!
Адреса: Діброва, провулок Лози,
А номер в нас другий. Скоріше сюди!
Мерщій порятуйте од злої біди!

Спішили сусіди — Лисиця й Ведмідь,
І Заєць — відомий усім скорохід.
І мчали в машині ген-ген із гори
Пожежники вмілі і мужні — Бобри.

Вогонь не давався, пручався, шипів,
Сердитий вогонь погасать не хотів —
Не дуже він любить сидіть у печі,
Варити куліш і пекти калачі.

Пожежу згасили. Живі малюки.
І каже Бобер: — Не беріть сірники! —
І мовить Коза: — Пам'ятайте завжди,
Що гра із вогнем приведе до біди!

Джерело: Київ, Грайлик, 1992.